

'Miris com t'ho miris' de Dan Peralbo i el Comboi, cançó per cançó

Coneixem en detall el nou disc de la formació de Torelló guanyadora del Sona9 2021

Dan Peralbo i El Comboi | Noel Pérez

Fa prop de mig any, **Dan Peralbo** -acompanyat per la seva banda, ara anomenada **El Comboi**- es coronava com el guanyador del concurs de bandes emergents Sona9. El jove músic de Torelló havia començat a fer música ja en la seva adolescència, al costat del grup **Els Flipats** -amb qui va publicar dos discos- però no va ser fins al 2020, amb l'EP *Cosquis My* (The Yellow Gate), que va començar el seu projecte personal com a **Dan Peralbo**. Avui, després de guanyar el concurs, publicar la pel·lícula musical autoproduïda *Crous* i l'EP de nades *Immaculada concepció* (The Yellow Gate, 2021), llança *Miris com t'ho miris* (Magic Mountain / The Yellow Gate): sis cançons gravades a la Bucbonera Studios com a part del premi del Sona9. Les repassem amb ell.

1. "Margarita"

"Parla sobre la masturbació i les meves fantasies més íntimes. És un tema que camina al ritme que demana l'amor i deixa entreveure el plaer carnal que culmina amb un final feliç i una gran explosió al crit de '*Margarita, fes-me un fill!*'. És l'amor més salvatge, plaent i momentani!".

2. "Diumenge"

"És una mirada nostàlgica i ressacosa vestida d'un pop intimista i elegant. És tornar a casa recordant el passat, que a vegades pot fer mal, però tenint consciència de futur, plantejant, com a única

escapatòria, exprémer el present. Amb aquesta cançó faig un cop de puny a la taula i dic obertament i convençuda: *'mira quins ulls que porto, no em parlis del que jo era'*. Miris com t'ho miris, tota una declaració d'intencions."

3. "Quin panorama"

"Sobretaules per recollir i llençols rebregats, una bona ressaca i certa amnèsia de la nit anterior. Amb un so que mescla guitarres desvergonyides i desacomplexades amb les nostres lletres més esbojarrades. "Quin panorama" és *'un petó d'aquells que fan olor a suor'*; el tema agredolç que tothom necessita per remuntar després de veure sortir el sol i encara no haver dormit."

4. "Plou"

"En aquesta cançó, les gotes de la pluja representen hòsties d'aquella persona que tan malament et cau, però en un punt en què ja has après a esquivar-les i que no et facin mal. Et sents molt per sobre seu -tant que inclús et fa llàstima-, i sense pèls a la llengua li crides tot el teu repertori d'insults més valuosos: *'Ets un cagamiques, carallot, estaquirot, galifardeu, torracullons, curt de gambals, analfabet, ruc'*. Aleshores, quedes tan descansat que només tens ganes de celebrar-ho i cantar de la manera més *hooligan* possible *'La-la-la-la-la-la'*."

5. "Pizza amb massa mare"

"*'No sé si vaig bé o l'he tornat a fer'*... Amb dubtes, però sense parar. És una cançó que comença a gas i acaba a gas, amb guitarres sense vergonya i una tornada cantable. "Pizza amb massa mare" potser és la cançó més juganera del disc, sobretot pel que fa al directe."

6. "Aina"

"Representa l'amor incondicional, l'afecte d'aquelles persones tan estimades. És totalment el contrari de "Margarita", que és l'amor carnal i salvatge: en aquest cas és dolç i pròxim. És aquella persona amb qui pots plorar i qui t'entendrà més que ningú. En el meu cas, aquesta persona és l'Aina Vinyes, la meva cosina. A vegades, no estem bé i plorem... A vegades, estem bé i riem."